

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงขึ้นครองราชย์ในปี พ.ศ.2468 พระองค์ทรงดำเนินพระราชกรณียกิจเพื่อพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครอง ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง คณะราษฎรได้ขอพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 และต่อมาได้ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามฉบับถาวร ประกาศใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 (อมร รักษาสัตย์ และคณะ, 2543, หน้า 58) หลังจากนั้นก็มีการแก้ไขปรับปรุงรัฐธรรมนูญเรื่อยมา ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดเรื่อง การปกครองท้องถิ่น ไว้ในหมวด 14 มาตรา 281 - 290 โดยให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ โดยเฉพาะมาตรา 287 ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวไว้ด้วย ในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนกระทำการเป็นเวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น หรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา 287) ที่สำคัญในมาตรา 288 วรรคสอง ได้กล่าวถึง การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีองค์กรพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างระบบคุ้มครองคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานบุคคล (บุญยิ่ง ประทุม, 2551, หน้า 1-2)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัับอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามกฎหมาย ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลได้มีการถ่ายโอนภารกิจให้การปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบริหารจัดการ และพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในด้านต่างๆ เช่น ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบล ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชุมชน เพราะเป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่างๆ ในชุมชน ทราบถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริง รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหานั้นเป็นอย่างดี อันจะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมในชุมชน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2541, หน้า 279)

การปกครองระบอบในประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชนนับเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนา นักวิชาการรัฐศาสตร์บางกลุ่มถือว่าสังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้เพราะการพัฒนาทางการเมือง คือ การทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้นความสำเร็จของการพัฒนาทางการเมืองจึงขึ้นอยู่กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นสำคัญนั่นเอง (สมบัติ ชำรงชัญวงศ์, 2545, หน้า 371)

ปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนการพัฒนา เริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ติดตามประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ฯลฯ ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระแสที่กำลังได้รับความสนใจจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ผ่านมามีพบว่าอุปสรรคและปัญหาของการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการกระจายอำนาจที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ประชาชนขาดความสนใจหรือขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง (โกวิท พวงงาม, 2544, หน้า 188) ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะปรับปรุงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นประชาธิปไตย มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาพิจารณาปรับปรุงด้วย โดยมุ่งหวังให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น แต่ปัจจุบันยังพบว่า การเปิด

โอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมยังมีอุปสรรคอยู่มาก ดังนั้นจึงต้องหาแนวทางให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น การที่จะทำให้อาสาสมัครในท้องถิ่นเกิดความสนใจ เข้าใจและมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเองได้ ก็จะต้องมีผู้นำหรือผู้ชักจูงให้เข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งได้แก่ผู้นำชุมชนซึ่งมาจากการเลือกตั้งหรือการแต่งตั้ง เพราะเป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่นหรือเป็นจุดเริ่มของการเปลี่ยนแปลงที่บุคคลอื่นๆ ในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะคล้อยตามหรือปฏิบัติตาม (เกศินี ปายะนันท์, 2537, หน้า 9) ทั้งยังเป็นผู้มีอิทธิพลสามารถชักจูงหรือชี้แนะบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามหรือทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้นำชุมชนเป็นผู้มีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล และมีส่วนในการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนหันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญ รวมทั้งชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น ทั้งยังสามารถขยายออกไปเรื่อยๆ จนถึงระดับประเทศ ดังนั้นผู้นำที่มาจาก การเลือกตั้งหรือการแต่งตั้งจึงมีประโยชน์ตั้งแต่การกระตุ้นความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองรวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน การที่ผู้นำชุมชนเหล่านั้นมาจากการเลือกตั้งเสนอโยบายให้ประชาชน ได้ทราบ ได้คิด ถกเถียงและตัดสินใจเลือก ก็ย่อมส่งผลให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตยและยังเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย (โกวิทย์ พวงงาม, 2544, หน้า 34)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงชี้ให้เห็นว่า การที่ผู้นำชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น หรือชุมชนในขั้นตอนต่างๆ เริ่มตั้งแต่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผนการดำเนินการ ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามตรวจสอบประเมินผล และร่วมรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้น นอกจากจะเป็นการสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการ โครงการต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนท้องถิ่นให้มีการพัฒนาไปสู่สภาพที่ดีขึ้นจากเดิมแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้หันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น อันจะก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกขยายออกไปเรื่อยๆ จนถึงระดับประเทศ

จะเห็นได้ว่า ความเป็นผู้นำชุมชนมีบทบาทและมีอิทธิพลที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาท้องถิ่นเพราะภาวะผู้นำ หรือจำนวนผู้นำประเภทต่างๆ ยิ่งมีมากเท่าใด ก็จะยิ่งทำให้การพัฒนามีระดับสูงมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะผู้นำมักจะเป็นคนที่มีคุณภาพ สามารถรวบรวมผู้คนให้กลายเป็นกลุ่มคนจำนวนมาก จึงทำงานใหญ่หรืองานที่มีปริมาณมากได้ นอกจากนั้นด้วยบารมีของผู้นำ ทำให้คนที่มารวมตัวกันทำงานอย่างทุ่มเทเพื่อผู้นำ จึงทำให้เกิดผลดีแก่การพัฒนา (สัจญญา สัจญญาวิวัฒน์, 2540, หน้า 17)

จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ประมาณ 1,004.092 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ 50 ตำบล 405 หมู่บ้าน (พ.ศ. 2551) เป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตปริมณฑล มีความเจริญในด้านต่างๆคล้ายคลึงกับกรุงเทพมหานคร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นพื้นที่หนึ่งที่น่าจะสนใจที่จะศึกษา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนพัฒนาการบริหารให้เกิดประโยชน์มากขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปริมาณการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมลักษณะต่างๆ ของผู้นำชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในด้านร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามตรวจสอบ ประเมินผล และร่วมรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีตัวแปรภูมิหลังต่างกัน อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ตำแหน่งผู้นำชุมชน และระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งผู้นำชุมชน

สมมติฐานการวิจัย

ผู้นำชุมชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยในชุมชน การดำรงตำแหน่งในชุมชน และระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

การวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้นำชุมชน ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 249 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา ได้แก่ การพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเสริมสร้างการเรียนรู้ของชุมชน

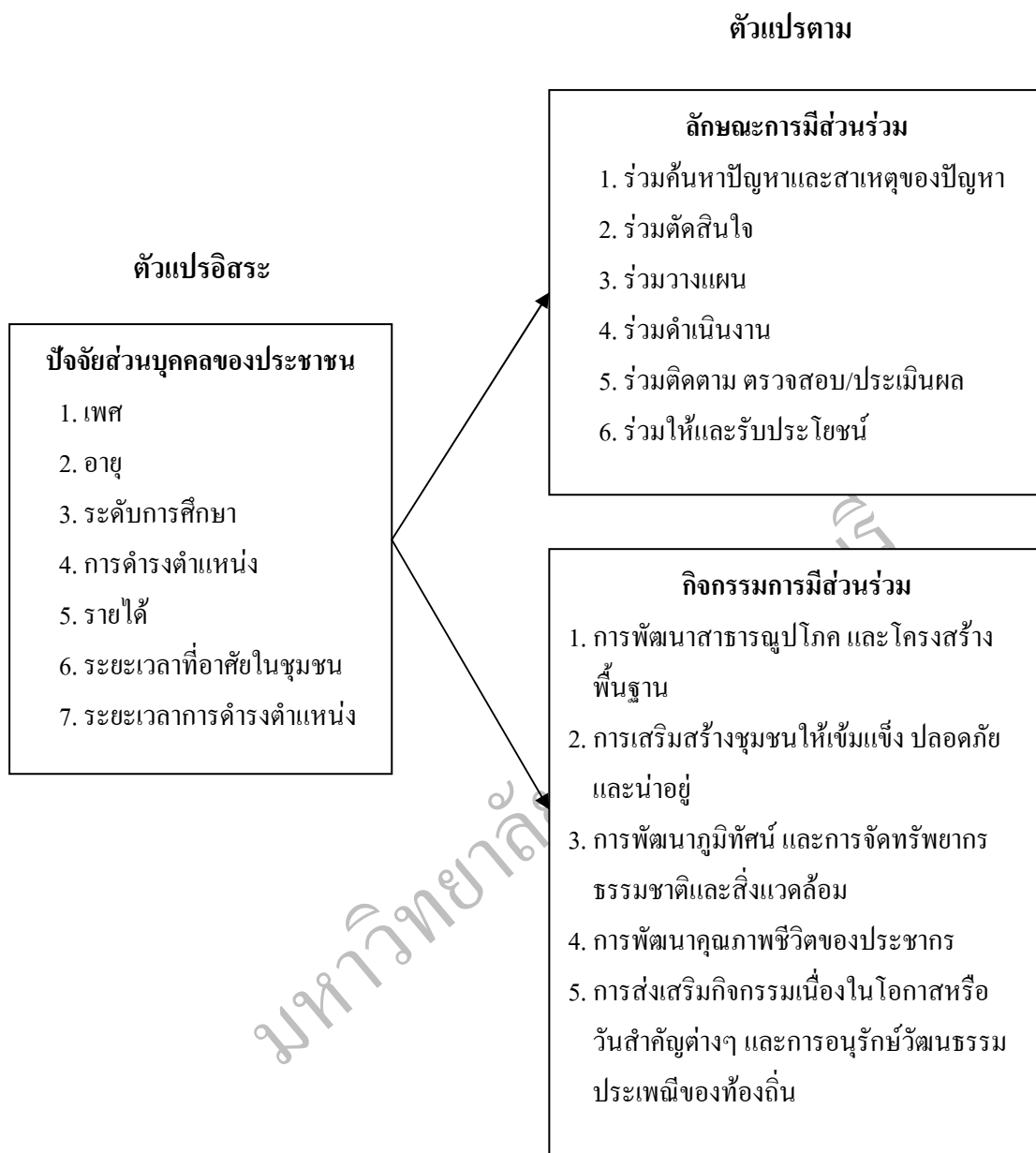
2.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของประชาชนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน ร่วมติดตามตรวจสอบและประเมินผล และร่วมให้และรับผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

3. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยในครั้งนี้กำหนดระยะเวลาในการค้นคว้า ศึกษาข้อมูล ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม 2552 ถึงวันที่ 1 สิงหาคม 2552

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ทฤษฎีการมีส่วนร่วมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงขอสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องไว้ดังต่อไปนี้

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำชุมชนในพื้นที่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางพลี มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนของการค้นหาปัญหาสาเหตุ แนวทางแก้ไขปัญหาร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตาม / ประเมินผล และร่วมรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้น

ผู้นำชุมชน หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำแหน่งที่ได้มาจากกาเลือกตั้งหรือแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง ในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในเขตพื้นที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยกฐานะจากสภาตำบล โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล

การพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินการหรือการปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอบางพลี

การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการประชุมอภิปราย ซักถาม เสนอความคิดเห็น และวิเคราะห์ถึงลักษณะและสาเหตุของปัญหา

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการกำหนดความต้องการและร่วมจัดลำดับความสำคัญของความต้องการในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน

การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการร่วมประชุมวางแผนนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาตำบล รวมถึงเข้าร่วมประชุมวางแผนการดำเนินการโครงการของ อบต.

การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการดำเนินการตามแผนการดำเนินการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

การมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการติดตามและประเมินผล เมื่อกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินการเสร็จสิ้นลง

การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้น หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการร่วมรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลการพัฒนาทั้งด้านการพัฒนาสาธารณสุขโรคและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเสริมสร้างให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยและสังคมน่าอยู่ ด้านการพัฒนาภูมิทัศน์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเนื่องในโอกาสหรือวันสำคัญต่างๆ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ภายในชุมชนที่อยู่บริเวณเดียวกัน หรือมีอาชีพเดียวกัน หรือประกอบกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือมีวัฒนธรรมความเชื่อ หรือความสนใจร่วมกัน เพื่อช่วยให้สมาชิกสามารถจัดการปัญหาต่างๆ ที่มีอยู่ร่วมกันได้ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
3. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้เสนอต่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อนำไปใช้ประกอบการกำหนดแนวทาง และเสริมสร้างการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น